

F. t. l. vedr. en aktiv beskæftigelsesindsats m.m.

Lovforslag nr. L 203. Fremsat den 29. marts 2006 af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m.

(Omlægning af finansieringen af udgifter til uddannelse ved revalidering, støtte til revalidender til dækning af særlige udgifter, tilskud til hjælpemidler til selvstændige, forenkling af løntilskudsatser m.v.)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og lov nr. 1386 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 63, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Løntilskuddet pr. time efter stk. 1 kan udgøre (pr. 1. januar 2006):

- 1) 21,41 kr.
- 2) 37,47 kr.
- 3) 59,71 kr.
- 4) 86,72 kr. eller
- 5) 115,43 kr.«

2. § 64, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, udgør løntilskuddet 59,71 kr. pr. time til private arbejdsgivere. Tilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 115,43 kr. pr. time.«

3. § 64, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, udgør løntilskuddet 59,71 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere.«

4. I § 64, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, ændres »100 kr.« til: »115,43 kr.«

5. I § 64, stk. 5, 1. pkt., ændres »20 kr.« til: »21,41 kr.«

6. I § 64, stk. 5, 2. pkt., ændres »35 kr.« til: »37,47 kr.«

7. I § 76 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5, kan der gives støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionssevne.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

8. § 100, stk. 1 og 2, affattes således:

»Med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan der ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 2. Det er en betingelse for at give tilskud, at

- 1) tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed, eller
- 2) redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdssevnen.«

9. § 118, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Rådighedsbeløbet opgøres til 18.670 kr. pr. år gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.«

10. I § 119, stk. 1, indsættes efter »driftsudgifter:», herunder deltagerbetaling,«.

11. § 119, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter kapitel 14 og §§ 82, 99 og 101 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.«

12. I § 126 ændres »§ 9 a« til: »§ 9 c«.

§ 2

I lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 28. august 2003, som ændret ved § 17 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og § 10 i lov nr. 593 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Loven gælder for uddannelse af personer, der i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er omfattet af:

1) § 2, nr. 1-3.

2) § 2, nr. 4, og som under revalidering modtager revalideringsydelse eller starthjælp, eller som under forrevalidering modtager kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

3) § 2, nr. 5.

Loven gælder dog ikke for specialundervisning for voksne i henhold til lov om specialundervisning for voksne.«

2. I § 4, 3. pkt., ændres »aktiveredes« til: »uddannelsessøgendes«.

3. § 7 b, stk. 1, affattes således:

»Vedkommende minister kan bestemme, at loven også gælder for uddannelse som led i visse tilbud til de personer, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1-3, på uddannelsesinstitutioner m.fl., der er berettigede til at modtage tilskud eller bevilling fra vedkommende ministerium til den pågældende uddannelse.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, dog træder lovens § 1, nr. 1-8 og 12, i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 2. § 1, nr. 7 og 8, har virkning fra den 1. juli 2003.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Dette lovforslag udmønter den del af aftalen om »Flere i arbejde« fra efteråret 2002 – indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti – som omhandler gennemførelse af en finansieringsomlægning af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering. Kommunerne skal finansiere disse udgifter med statslig refusion på 50 pct. på samme måde, som de finansierer øvrige driftsudgifter til den aktive beskæftigelsesindsats.

Baggrunden, for at denne del af aftalen først udmøntes nu, er, at det i forbindelse med implementering af aftalen om »Flere i arbejde« blev besluttet, at finansieringsomlægningen skulle koordineres med regeringens øvrige initiativer om reform af det kommunale udligningssystem. Efterfølgende er de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af kommunalreformen analyseret i forbindelse med de forslag til reform af udligningssystemet, som Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg har fremlagt i december 2005. Samtidig med fremsættelse af dette lovforslag fremsætter indenrigs- og sundhedsministeren forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Udover forslaget om finansieringsomlægningen af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering indeholder lovforslaget en række andre ændringsforslag, der forenkler eller retter op på u hensigtsmæssigheder, som har vist sig i forbindelse med Arbejdsformidlingens og kommunernes administration af beskæftigelsesindsatsen.

II. Lovforslagets hovedelementer

Dette lovforslag indeholder følgende hovedelementer:

1. *Finansieringsomlægning af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering*

2. *Præcisering af refusion for deltagerbetaling ved revalidering*
3. *Dækning af særlige udgifter til revalidering*
4. *Hjælpe midler til selvstændige*
5. *Forenkling af løntilskudssatser.*

1. *Finansieringsomlægning af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering*

Formål

Finansieringsomlægningen har til formål at sikre en forenkling og parallelitet, idet kommunerne fremover selv skal betale – med statslig refusion – for uddannelse i forbindelse med revalidering på samme måde, som de i dag betaler for de øvrige driftsudgifter til den aktive beskæftigelsesindsats.

Samtidig skal omlægningen kombineret med flkehalsindsatsen styrke kommunernes incitament til at målrette revalideringsindsatsen mod de uddannelser, hvor beskæftigelsesmulighederne er særligt gode, dvs. på områder, hvor der er eller kan forventes flkehelse.

Gældende og tidligere regler

Udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering afholdes i dag af uddannelsesinstitutioner under henholdsvis Kulturministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Undervisningsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet og af amtskommunernes uddannelsesinstitutioner, der efter kommunalreformen overgår til staten.

Det betyder, at når kommunerne i dag som led i en revalidering giver tilbud om uddannelse i det almindelige uddannelsessystem, f.eks. på et seminarium, optages revalidenden på samme vilkår som alle andre elever, og kommunen skal ikke betale for udgifterne til uddannelsen. Hvis kommunen derimod giver det samme tilbud til en kontanthjælpsmodtager – og ikke som led i en revalidering – skal kommunerne betale udgifterne ved uddannelsen.

Før 2000 var det således, at hvis kommunen selv etablerede aktiveringsforløb, skulle den – med adgang

til refusion fra staten – afholde en del af udgifterne, mens uddannelse, f.eks. tilbud om et arbejdsmarkedsuddannelseskursus var »gratis« for kommunen. Det er imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at valget mellem forskellige typer af aktive tilbud kan være styret af, at visse tilbud er »gratis«, idet valget af tilbud bør bygge på en vurdering af omkostningerne sat i forhold til, hvad der virker bedst i forhold til, at deltagerne kommer i arbejde.

For at rette op på denne u hensigtsmæssighed blev reglerne om finansiering af tilbud ændret i 2000 således, at kommunen skal betale for driftsudgifterne til uddannelser, som gives som tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere. Hermed følges aktiveringsansvar og finansieringsansvar ad.

Omlægningen i 2000 omfattede dog ikke udgifter til uddannelser, som indgår i revalidering. Det betyder, at der kan være væsentlige økonomiske fordele for en kommune ved at vælge at give et uddannelsesstilbud som led i revalidering frem for at give det samme tilbud til f.eks. en kontanthjælpsmodtager. Dette er ikke hensigtsmæssigt, da tilbud om revalidering først bør gives, når andre erhvervsrettede aktiviteter efter lov om aktiv social politik eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Aftalen om »Flere i arbejde« – finansieringsomlægning

Som en del af aftalen om »Flere i arbejde« indgår det derfor, at kommunerne skal finansiere udgifterne til uddannelse i forbindelse med revalidering med statslig refusion på 50 pct. på samme måde, som de finansierer driftsudgifter til uddannelsesstilbud til andre målgrupper i den aktive beskæftigelsesindsats.

Pligten for kommunerne til at betale for uddannelser fremgår af lovforslagets § 2, hvor der stilles forslag om, at kommunerne fremover også skal betale for uddannelsesudgifterne, når personer under revalidering modtager revalideringsydelse eller starthjælp, og når personer under forrevalidering modtager sygedagpenge, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget omfatter således ikke revaliderer, som får dækket deres leveomkostninger på anden vis (f.eks. SU), og som får særlig støtte til udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Ved at fritage kommunerne for at betale udgifter til uddannelse i disse situationer, forhindres det, at kommunerne bliver tilbageholdende med at bevilge særlig støtte til revaliderer, som modtager SU.

Aftalen om »Flere i arbejde« omfatter også – som en del af finansieringsomlægningen – en *frilisteordning* med uddannelser til revaliderer inden for områder med mangel på arbejdskraft. Efter aftalen skulle kommunerne fortsat kunne bruge disse uddannelser »gratis«. Formålet har været at tilskynde kommunerne til at give uddannelse på områder med særligt gode beskæftigelsesmuligheder. Formålet er blevet udmøntet som en del af den generelle flaskehalsindsats.

Flaskehalsindsatsen skal i forbindelse med kommunalreformen implementeres i beskæftigelsesregioner/jobcentre, jf. § 42 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (lov nr. 522 af 24. juni 2005), og indgår ikke i dette lovforslag.

Som led i denne flaskehalsindsats vil beskæftigelsesregionerne skulle udarbejde en liste over de uddannelser, der med tilskud kan benyttes i flaskehalsindsatsen i beskæftigelsesregionen. Der vil således blive én liste over flaskehalse, der gælder for alle målgrupper i den arbejdsmarkedspolitiske indsats – herunder revaliderer. Der vil hvert år blive afsat midler til at give kommunerne ekstra refusion – udover de sædvanlige 50 procents refusion inden for et rådighedsbeløb – for de udgifter, som kommunerne har haft inden for områder med aktuel eller potentiel mangel på arbejdskraft. Flaskehalsindsatsen vil blive reguleret i en særskilt bekendtgørelse, som træder i kraft 1. januar 2007. De økonomiske og administrative konsekvenser af flaskehalsindsatsen vil blive forhandlet med de kommunale parter.

2. Præcisering af refusion for deltagerbetaling ved revalidering

Efter gældende regler skal staten refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering i forbindelse med forrevalidering eller revalidering af personer, som er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

Når det gælder kommunens driftsudgifter (hvor også kan indgå deltagerbetaling) til vejledning og opkvalificering i forbindelse med forrevalidering eller revalidering af disse personer, refunderer staten ligeledes 50 pct., men inden for det rådighedsbeløb, som er nævnt i § 118, stk. 1.

Deltagerbetaling kan i nogle tilfælde være et mindre gebyr, men i andre tilfælde et stort beløb, som reelt svarer til en driftsudgift (f.eks. i forbindelse med private ikke SU-berettigede uddannelser).

Det kan i praksis i nogle tilfælde være vanskeligt at skelne mellem, hvornår der er tale om en deltagerbetaling, der skal finansieres på den ene måde, og hvornår der er tale om driftsudgifter, hvori der kan indgå

deltagerbetaling, som skal finansieres på den anden måde.

Det foreslås derfor, at kommunens driftsudgifter også kommer til at omfatte udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering. Dermed vil staten skulle refundere disse udgifter på linie med andre driftsudgifter med 50 pct. inden for det rådighedsbeløb, som er nævnt i § 118, stk.1.

3. Dækning af særlige udgifter til revalidering

Det foreslås, at der gives mulighed for, at personer under revalidering og forrevalidering kan få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af det tilbud om uddannelsen, de får i forbindelse med forrevalidering eller revalidering, eller som er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionssevne.

I forbindelse med implementeringen af aftalen om »Flere i arbejde« blev den dagældende § 63 i lov om aktiv socialpolitik ændret. Det fremgik af bemærkningerne til lovforslagets § 76, at denne bestemmelse bl.a. skulle erstatte den hidtil gældende bestemmelse i § 63 i lov om aktiv socialpolitik (Folketingsstidende tillæg A 5924 fremsat i folketingsåret 2002-2003 (L 193) 2. samling). Der var ikke tilsigtet ændringer i den hidtidige retstilstand, jf. den dagældende § 63 i lov om aktiv socialpolitik.

Det har imidlertid vist sig, at ændringen havde den u hensigtsmæssige følge, at personer under revalidering og forrevalidering blev afskåret fra at få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionssevne.

Der stilles derfor forslag om, at kommunerne – ligesom før 1. juli 2003 – får hjemmel til at yde støtte til revalidering og forrevalidering til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionssevne, f.eks. udgifter til dobbelt husførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering.

4. Hjælpemidler til selvstændige

Det foreslås at præcisere, at den gældende § 100 om tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger også gælder for selvstændige.

I forbindelse med implementeringen af aftalen om »Flere i arbejde« blev den dagældende § 78 i lov om aktiv socialpolitik stort set videreført uændret i § 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Folketingsstidende tillæg A 5924 fremsat i folketingsåret 2002-

2003 (L 193) 2. samling). Der var ikke tilsigtet ændringer i den hidtidige retstilstand.

Det har været fast praksis, siden lov om aktiv socialpolitik trådte i kraft i 1998, at bestemmelsen også omfatter tilskud til selvstændige, hvilket da også fremgik af Socialministeriets daværende vejledning af 5. marts 1998 til lov om aktiv socialpolitik.

Det har imidlertid vist sig, at benyttelsen af ordet »ansættelse« i den gældende § 100 ikke er hensigtsmæssig, når bestemmelsen også omfatter hjælp til selvstændige.

Der stilles derfor forslag om, at det direkte kommer til at fremgå af § 100, at der også kan ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger med henblik på, at selvstændige kan drive selvstændig virksomhed.

5. Forenkling af løntilskudssatser

5.1 Løntilskud til ansættelse af forsikrede ledige hos private arbejdsgivere og løntilskud til private og offentlige arbejdsgivere, der ansætter kontant- og start-hjælpsmodtagere

Med aftalen om »Flere i arbejde« er der indført 3 forskellige løntilskudssatser (pr. 1. januar 2006 er de 59,71 kr., 37,47 kr. og 21,41 kr.), der kan anvendes ved ansættelse af forsikrede ledige i løntilskud hos private arbejdsgivere.

De tre samme satser gælder, når kommunerne giver tilskud til ansættelser med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere af start- eller kontanthjælpsmodtagere. Efter gældende regler skal vurderingen af, hvilken sats arbejdsgiveren skal have, bero på en konkret vurdering af den lediges evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. Det er dermed forudsat, at tilskudssatsen kan justeres undervejs i ansættelsesforløbet, hvis det vurderes, at den ansattes arbejdsindsats har ændret sig.

Det skaber stor usikkerhed, at arbejdsgiveren ikke med det samme ved, hvilken tilskudssats der skal gælde. Størrelsen af tilskudssatsen kan – især for mange små virksomheder – være afgørende for, om en virksomhed ønsker at ansætte en ledig med løntilskud. Hertil kommer Arbejdsformidlingens og kommunernes arbejde med at vurdere hvilken sats, der er den rette. Praksis er i dag, at f.eks. Arbejdsformidlingen i næsten alle tilfælde vurderer, at den højeste tilskudssats skal anvendes.

Som en forenkling foreslås derfor én tilskudssats (59,71 kr.) til private virksomheder, der ansætter forsikrede ledige med løntilskud.

Denne sats foreslås ligeledes anvendt, når kommunen giver start- eller kontanthjælpsmodtagere tilbud om ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Dermed vil virksomhederne fra starten klart vide, hvad de kan få i løntilskud. Samtidig vil det være en god service fra Arbejdsformidlingens og kommunens side, når de skal skaffe tilskudspladser, at der med det samme kan oplyses om, hvor stort løntilskuddet er. Ligesom i dag skal længden af ansættelse med løntilskud vurderes ud fra, hvad der skal til, for at den ledige hurtigst muligt bliver helt eller delvist selvforsørgende.

5.2 Løntilskud til offentlige arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige

Ved ansættelse af forsikrede ledige hos offentlige arbejdsgivere, skal lønnen svare til den overenskomst-mæssige, lønnen kan dog højst udgøre 102,60 kr. (pr. 1. januar 2006) pr. time ex. feriegodtgørelse, ferietillæg og evt. søgnehelligdagsbetaling, pensionsbidrag m.m.

Løntilskuddet til den enkelte offentlige arbejdsgiver udgør 107,06 kr. pr. time (pr. 1. januar 2006), men da arbejdsgiveren har udgifter udover selve lønnen – f.eks. udgifter til feriegodtgørelse, ferietillæg, evt. søgnehelligdagsbetaling og pensionsbidrag – vil det umiddelbart koste arbejdsgiveren et mindre beløb at have en løntilskudsansat.

Tidligere fik den enkelte offentlige arbejdsgiver et højere tilskud og dermed en højere direkte kompensation. I forbindelse med implementeringen af aftalen om »Flere i arbejde« blev tilskuddet nedsat, og kommuner m.v. blev som helhed kompenseret for dette over bloktilskuddet.

I praksis har det imidlertid vist sig, at det kan give vanskeligheder for den enkelte offentlige arbejdsplads at ansætte forsikrede ledige i løntilskud, idet det forudsætter, at der i institutionens budget er midler til at betale forskellen mellem den løn m.v., den ledige skal have, og det løntilskud, som Arbejdsformidlingen udbetaler. Det har den virkning, at det er sværere for Arbejdsformidlingen at få offentlige løntilskudspladser.

Det foreslås derfor, at løntilskudssatsen justeres til 115,43 kr. pr. time, således at de offentlige arbejdsgivere i højere grad kompenseres direkte for at have for-

sikrede ledige i løntilskud. Det skal medvirke til, at de konkrete offentlige arbejdspladser får bedre økonomisk mulighed for at ansætte forsikrede ledige med løntilskud.

5.3 Konsekvensændringer

For ikke at udvide antallet af løntilskudssatser, foreslås satsen de øvrige steder – i afsnittet om løntilskud i kapitel 12 om ansættelse med løntilskud – hvor den er 107,06 kr. pr. time ændret til 115,43 kr. pr. time.

Det betyder, at løntilskud til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 (revaliderer) og 8 (nyuddannede handicappede) kan udgøre op til 115,43 kr. pr. time til såvel offentlige som private arbejdsgivere.

III. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Finansieringsomlægning af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering

Finansieringsomlægningen er udgiftsneutral for det offentlige under ét. Ministerierne afgiver dele af deres bevillinger til uddannelse, og bevillingerne overgår til kommunerne via de kommunale bloktilskud og til Beskæftigelsesministeriet, der afholder udgifter til statsrefusion af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering. Kommunerne kompenses således fuldt ud for merudgifterne.

Forslaget om finansieringsomlægning forventes ikke at medføre administrative merudgifter.

I aftalen om »Flere i arbejde« indgik også en aftale om en frilisteordning med uddannelser inden for områder med mangel på arbejdskraft, som i forbindelse med kommunalreformen er indpasset i den generelle flaskehalsindsats i beskæftigelsesregioner/jobcentre. Finansieringsomlægningen skal derfor ses i sammenhæng med implementeringen af den generelle flaskehalsindsats, som vil blive reguleret i en særskilt bekendtgørelse. I forbindelse med udmøntningen af flaskehalsindsatsen vil de økonomisk administrative konsekvenser heraf blive forhandlet med de kommunale parter.

De samlede økonomiske konsekvenser af forslaget skønnes at være følgende:

Table 1. Økonomiske konsekvenser for stat, amt og kommuner som følge af forslaget om finansieringsomlægning af udgifter til uddannelse af revaliderende

	2006	2007	2008	2009
Kommuner og amtskommuner				
Amtskommunale uddannelser før 2007	0	-89,1	-89,1	-89,1
Bloktilskud til kommuner	0	216,4	216,4	216,4
Ministerierne				
Undervisningsministeriet	0	-310,9	-310,9	-310,9
Økonomi og Erhvervsministeriet	0	-4,7	-4,7	-4,7
Kulturministeriet	0	-1,1	-1,1	-1,1
Videnskabsministeriet	0	-26,9	-26,9	-26,9
Beskæftigelsesministeriet (refusion til kommunerne)	0	216,4	216,4	216,4
I alt	0	0	0	0

Table 2. Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge af forslaget om finansieringsomlægning af udgifter til uddannelse af revaliderende

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunale udgifter	0	216,4	216,4	216,4
Statslige udgifter	0	-216,4	-216,4	-216,4
Udgifter i alt	0	0	0	0

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Som konsekvens af finansieringsomlægningen foreslås det, at hjemlen i den kommunale tilskuds- og udligningslov udvides, således at budgetgarantien nu også kommer til at omfatte kommunernes nettoudgifter til uddannelse under revalidering. Der henvises til § 14, stk. 2, nr. 5, i Indenrigs- og Sundhedsministerens samtidigt fremsatte forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Tilskudsudbetaling i overgangsperiode ved finansieringsomlægning af uddannelsesudgifter til revaliderende

Kommunerne vil fra 1. januar 2007 og frem have den fulde forpligtelse for betaling af institutionernes uddannelse af revaliderende. Betalingen sker på baggrund af årets beståede aktivitet og efter de opførte taxametre på finansloven ekskl. moms. Den tidstro betaling omfatter samtlige taxametertyper, herunder undervisnings-, praktik-, bygnings- og fællesudgiftstilskud.

Undervisningsministeriet vil efter de gældende tilskudsberegnings- og tilskudsudbetalingsregler i en overgangsperiode på op til 1½ år fortsat skulle udbetale tilskud til fælles- og bygnings-taxametertilskud til erhvervsuddannelser og korte og mellemlange videregående uddannelser samt til undervisnings-, praktik-

og færdiggørelsestaxametertilskud til korte og mellemlange videregående uddannelser som følge af forskudt beregning i forhold til aktivitetens gennemførelse. Formålet med Undervisningsministeriets model med forskudt beregning af tilskuddene er at udjævne udsving i de udbetalte tilskud, så de ikke bliver fuldt ud afhængige af aktivitetsomfanget i udbetalingsåret.

For at forhindre, at finansieringsomlægningen i overgangsperioden 2007 og i 1. halvår af 2008 medfører en merudgift for Undervisningsministeriet samt en utilsigtet dobbeltlikviditet for uddannelsesinstitutionerne, reduceres institutionernes taxametertilskud fra Undervisningsministeriet i 2007 og 2008 svarende til det beløb, som institutionerne opkræver kommunerne for i 2007 og 2008 for revaliderende, og som vil medføre dobbeltlikviditet for institutionerne.

Konkret vil det betyde, at institutioner – godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og institutioner godkendt efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. – får fælles- og bygningsstilskud til erhvervsuddannelser og skolehjem i perioden 1. januar 2007 – 1. april 2008 reduceret med institutionens fælles- og bygningsudgiftsindtægt fra kommunen for revaliderende på erhvervsuddannelser i samme periode. Ligeledes vil institutioner – godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og institutioner godkendt efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og

andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. samt Danmarks Journalisthøjskole – få fælles- og bygningstilskud til korte og mellemlange uddannelser i perioden 1. januar 2007 - 1. juli 2008 reduceret med institutionens fælles- og bygningsudgiftsindtægt fra kommunen for revalidender på korte og mellemlange uddannelser i samme periode. Endelig vil institutioner – godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og institutioner godkendt efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. samt Danmarks Journalisthøjskole – få undervisnings-, praktik- og færdiggørelsestaxametertilskud til korte og mellemlange uddannelser i perioden 1. januar - 1. juli 2007 blive reduceret med institutionens tilsvarende indtægter fra kommunen for revalidender på korte og mellemlange uddannelser i samme periode.

Det skal endvidere præciseres, at overgangsordningen kun vedrører institutioner, der var godkendt den 31. december 2006 i henhold til lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. eller lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Reduktionen af institutionernes tilskud forventes samlet set at udgøre ca. 175 mio. kr. i 2007 - 2008 svarende til den andel af beløbet, som overføres til kom-

munerne og Beskæftigelsesministeriet fra Undervisningsministeriet, og som forventes at give anledning til dobbeltlikviditet for institutionerne.

Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om beregning af tilskud i overgangsperioden 2007 - 2008 for revalidender for de berørte institutioner i bekendtgørelse om tilskudsudbetaling m.v. til institutioner for erhvervsrettet uddannelse m.v. og bekendtgørelse om tilskudsudbetaling m.v. til Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Præcisering af refusion for deltagerbetaling ved revalidering

Forslaget indebærer, at kommunens driftsudgifter også kommer til at omfatte udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og at staten refunderer disse udgifter med 50 pct. inden for et rådighedsbeløb, jf. § 118, stk. 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det vurderes, at udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 andrager maksimalt ca. 5 mio. kr. En omlægning skønnes på dette grundlag at medføre en kommunal merudgift på ca. 0,2 mio. kr., idet kommunerne samlet set får refunderet ca. 46 pct. af de kommunale driftsudgifter, når udgifterne refunderes inden for rådighedsbeløbet.

Tabel 3. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om præcisering af refusion for deltagerbetaling ved revalidering

Mio. kr.	2006	2007	2008	2009
Kommuner	0	0,2	0,2	0,2
Staten	0	-0,2	-0,2	-0,2
I alt	0	0	0	0

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Dækning af særlige udgifter til revalidering

Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovændringen pr. 1. juli 2003 medførte, at der ikke længere var hjemmel til at yde støtte til personer under revalidering og forrevalidering til

de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af tilbud om uddannelse, som gives i forbindelse med revalidering eller forrevalidering, eller som er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Ændringen var utilsigtet, og derfor blev kommunerne ikke modregnet i bloktilskuddet i forbindelse med lovændringen. Med dette forslag genoprettes retstilstanden fra før 1. juli 2003.

Tabel 4. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om dækning af særlige udgifter til revalidering – genopretning af retstilstanden

Mio. kr.	2006	2007	2008	2009
Kommuner	0	0	0	0
Staten	0	0	0	0
I alt	0	0	0	0

Hjælpe midler til selvstændige

Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige. Der er tale om en præcisering af, at tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger også gælder for selv-

stændige. Den foreslåede ændring formaliserer gældende praksis.

Da der ved aftalen om »Flere i arbejde« ikke var tilset nogen ændring i praksis, blev kommunerne således ikke modregnet i bloktilskuddet i forbindelse med aftalen om »Flere i arbejde«.

Tabel 5. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslaget om tilskud til hjælpemidler til selvstændige

Mio. kr.	2006	2007	2008	2009
Kommuner	0	0	0	0
Staten	0	0	0	0
I alt	0	0	0	0

Forenkling af løntilskudssatser

Forslaget indebærer, at de nuværende 3 forskellige løntilskudssatser på 59,71 kr., 37,47 kr. og 21,41 kr. (pr. 1. januar 2006), der kan anvendes ved ansættelse af forsikrede ledige i løntilskud hos private arbejdsgivere, erstattes af én tilskudssats på 59,71 kr. Denne sats foreslås ligeledes anvendt, når kommunerne giver tilskud til ansættelse af kontant- og starthjælpsmodtagere med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Målgruppen for forslaget er dels forsikrede ledige, som tilbydes ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere, og dels kontant- eller starthjælpsmodtagere, der tilbydes ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Gruppen af forsikrede

ledige skønnes at udgøre 4.100 helårspersoner i 2006 faldende til 3.900 helårspersoner i 2009, mens kontant- og starthjælpsmodtagerne skønnes at udgøre 3.100 helårspersoner årligt fra 2006-2009.

Forslaget vurderes ikke at medføre merudgifter for det offentlige, da undersøgelser har vist, at Arbejdsformidlingen og kommunerne i forvejen stort set kun anvender den højeste tilskudssats. Bl.a. viste en undersøgelse foretaget af Rigsrevisionen vedrørende forsikrede ledige, at 99,8 pct. af alle helårspersoner ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere fik det højeste løntilskud. En rundspørge blandt en række kommuner viste, at der var en overvejende tendens til at anvende den højeste løntilskudssats.

Tabel 6. Økonomiske konsekvenser ved forenkling af løntilskudssatser – Løntilskud til ansættelse af forsikrede ledige hos private arbejdsgivere og løntilskud til private og offentlige arbejdsgivere, der ansætter kontant- og starthjælpsmodtagere

Mio. kr.	2006	2007	2008	2009
Kommuner	0	0	0	0
Amt	0	0	0	0
Stat	0	0	0	0
I alt	0	0	0	0

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Løntilskud til offentlige arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige

Forslaget indebærer, at løntilskuddet til den offentlige arbejdsgiver justeres fra 107,06 kr. pr. time til 115,43 kr. pr. time, således at de offentlige arbejdsgivere i højere grad kompenseres direkte for at have forsikrede ledige i løntilskud frem for indirekte kompensation over bloktilskuddet. Forhøjelsen af satsen skal medvirke til, at de konkrete offentlige arbejdsgivere

får bedre økonomisk mulighed for at ansætte forsikrede ledige med løntilskud. Forslaget træder i kraft den 1. juli 2006.

Målgruppen for forslaget er ledige dagpengemodtagere, som tilbydes ansættelse hos offentlige arbejdsgivere. Målgruppen anslås at udgøre 10.200 helårspersoner i 2006 faldende til 9.500 helårspersoner i 2009. Heraf udgør forsikrede ledige ansat med løntilskud i staten årligt ca. 1.100 helårspersoner.

Forslaget om mere direkte kompensation til den enkelte offentlige virksomhed for udgifterne til ansættelse af ledige med løntilskud i stedet for indirekte

kompensation over bloktilskuddet vil ikke medføre øgede udgifter for kommuner og amterne.

Der vil i stedet blive tale om en finansieringsomlægning, således at kommunernes og amternes bloktilskud reduceres med henholdsvis 59 mio. kr. og 9 mio. kr. i 2006, og den statslige refusion til kommuner og amter øges tilsvarende. For 2007, 2008 og 2009 drejer finansieringsomlægningen sig samlet set om henholdsvis 131,5 mio. kr., 128,5 mio. kr. og 125,5

mio. kr., da aktiviteten for amter og kommuner er lagt sammen for 2007 og frem.

For staten vil forslaget medføre statslige merudgifter på den lovbundne konto for løntilskud på 16,4 mio. kr. årligt. De statslige merudgifter modsvares af tilsvarende mindreudgifter til løn i staten.

Da forslaget foreslås at træde i kraft den 1. juli 2006, forudsættes en halvårseffekt i 2006.

Tablet 7. Økonomiske konsekvenser ved forenkling af løntilskudssatser – Løntilskud til offentlige arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige

Mio. kr.	2006	2007	2008	2009
Kommuner	-59,0	-131,5	-128,5	-125,5
Amt	-9,0	-	-	-
Stat	68	131,5	128,5	125,5
I alt	0	0	0	0

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Konsekvensændringer som følge af forenkling af løntilskudssatserne

Forslaget om forenkling af løntilskudssatser indebærer konsekvensændringer og ændring af satsen for løntilskud til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 (revalidender) og nr. 8 (nyuddannede handicappede) til at udgøre op til 115,43 kr. pr. time til såvel offentlige som private arbejdsgivere.

For revalidender ansat med løntilskud skønnes der i perioden 2006-09 årligt at være ca. 600 helårspersoner. For handicappede ansat med løntilskud skønnes der i samme periode årligt at være ca. 100 helårspersoner. For begge målgrupper vurderes 50 pct. at være ansat i det offentlige og 50 pct. at være ansat i det private.

Der vil ikke være merudgifter for kommuner og staten for revalidender og handicappede ansat med løntilskud i det private som følge af EU-kravet om, at løntilskuddet til private arbejdsgivere over en periode på et år ikke må overstige 60 pct. af de samlede lønomkostninger for den ansatte (bruttostøtteintensitet).

For revalidender og handicappede ansat med løntilskud i det offentlige betyder forslaget en finansieringsomlægning.

Staten yder 65 pct. refusion af udgifterne til løntilskud til revalidender ansat i kommuner og amter, hvorfor der vil ske en 65 procents modregning i den årlige besparelse som følge af højere løntilskudssatser. For kommunerne udgør den årlige besparelse ca. 3,1 mio. kr., hvorfor der modregnes ca. 2 mio. kr. årligt i det kommunale bloktilskud, mens amternes andel udgør årligt ca. 0,5 mio. kr. svarende til en reduktion på ca. 0,3 mio. kr. i bloktilskuddet.

Staten yder ligeledes 65 pct. refusion af udgifterne til løntilskud til handicappede ansat i kommuner og amter, hvorfor der vil ske en 65 procents modregning i den årlige besparelse som følge af højere løntilskudssatser. For kommunerne udgør den årlige besparelse ca. 0,5 mio. kr., hvorfor der modregnes ca. 0,3 mio. kr. årligt i det kommunale bloktilskud, mens amternes andel udgør årligt ca. 0,1 mio. kr. svarende til en reduktion på ca. 0,1 mio. kr. i bloktilskuddet.

Da forslaget foreslås at træde i kraft den 1. juli 2006, forudsættes halvårseffekt i 2006.

Tablet 8. Økonomiske konsekvenser ved forenkling af løntilskudssatser – konsekvensændringer for løntilskud til revalidender og handicappede

Mio. kr.	2006	2007	2008	2009
Kommuner	-1,2	-2,7	-2,7	-2,7
Amt	-0,1	-	-	-
Stat	1,3	2,7	2,7	2,7
I alt	0	0	0	0

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

III. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes, at forslaget om forenkling af løntilskudssatserne samlet set vil indebære en forenkling for private arbejdsgivere, da disse med det samme ved, hvor stort det tilskud er, som de kan få ved ansættelse af en forsikret ledig i et løntilskudsjob.

IV. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

V. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

VI. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

IX. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	<p>Stat 2006: 0 mio. kr. 2007: 216,6 mio. kr. 2008: 216,6 mio. kr. 2009: 216,6 mio. kr.</p> <p>Kommune 2006: 60,2 mio. kr. 2007: 134,2 mio. kr. 2008: 131,2 mio. kr. 2009: 128,2 mio. kr.</p> <p>Amt 2006: 9,1 mio. kr.</p>	<p>Stat 2006: 69,3 mio. kr. 2007: 134,2 mio. kr. 2008: 131,2 mio. kr. 2009: 128,2 mio. kr.</p> <p>Kommune 2006: 0 mio. kr. 2007: 216,6 mio. kr. 2008: 216,6 mio. kr. 2009: 216,6 mio. kr.</p> <p>Amt 2006: 0 mio. kr.</p>
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at forslagene om forenkling af løntilskudssatserne samlet set vil indebære en forenkling for private arbejdsgivere. De øvrige forslag vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser.	

X. Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget er sendt i høring til

- Ankestyrelsen
- Beskæftigelsesrådet
- Arbejdsgivernes Elevrefusion

- CVU bestyrelsesforeningen
- CVU-Rektorkollegiet
- Danmarks Erhvervsskoleforening
- Danske Landbrugsskoler
- De Frie Samarbejdende MVU-institutioner

- De Samvirkende Invalideorganisationer
- Det Centrale Handicapråd
- Kristelig Fagbevægelse
- Kristelig Arbejdsgiverforening
- Ergoterapeuternes Skolelederforsamling
- Folkehøjskoleforeningen i Danmark
- Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler
- Foreningen af Husholdnings- og Håndarbejds-skoler
- Foreningen af private gymnasier, studenterkurser og hf-kurser
- Foreningen af Registrerede Revisorer
- Foreningen af Skoleledere ved tekniske skoler
- Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
- Foreningen af studenterkursusrektor
- Forstanderforeningen for VUC
- Forstanderkredsen for Produktionsskoler og pro-duktionshøjskoler
- Fysioterapeuternes Skolelederforsamling
- Gymnasieskolernes Rektorforening
- Handelsskolernes bestyrelsesforening
- Interesseorganisationen for handelsskolernes le-delser (HFI)
- Kommunernes Landsforening
- Kulturministeriets Rektorer
- Lærerseminariernes Bestyrelsesforening
- Lærerseminariernes Rektorforening
- Marstal Navigationsskole
- Produktionsskoleforeningen
- Pædagogseminariernes Bestyrelsesforening
- Pædagogseminariernes Rektorforening
- Rektorforeningen for de Sociale Højskoler
- Rektorforeningen for Teknika
- Rektorforeningen ved Håndarbejdsseminarier-
ne
- Rektorkollegiet
- Rigsrevisionen
- Sammenslutningen for ledere ved skolerne for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser
- Sygeplejeskolernes rektorforening

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i
lovforslaget*

Til § 1

Til nr. 1

Løntilskudssatserne i den foreslåede affattelse af § 63, stk. 2, nr. 1- 4 er de gældende satser, som de er reguleret pr. 1. januar 2006 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Den sidste sats i nr. 5 er en forhøjelse af den gældende sats på 107,06 kr. pr. 1. januar 2006 til 115,43 kr. Der hen-

vises til de almindelige bemærkninger pkt. 5 og bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Efter gældende regler er der tre forskellige løntilskudssatser (pr. 1. januar 2006 er de 59,71 kr., 37,47 kr. og 21,41 kr.), der kan anvendes ved ansættelse af forsikrede ledige i løntilskud hos private arbejdsgivere. Det foreslås, at kun den højeste af disse tre løntilskudssatser kan anvendes. Formålet er en forenkling, bl.a. således at arbejdsgiverne med det samme ved, hvilken tilskudssats de kan få.

Forslaget indebærer yderligere, at den højeste gældende sats for løntilskuddet på 107,06 kr. til offentlige arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige i løntilskud, forhøjes til 115,43 kr. pr. time. De enkelte offentlige arbejdsgivere får derved en højere direkte kompensation end efter de gældende regler, når de har forsikrede ledige ansat med løntilskud.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.1 og 5.2.

Til nr. 3

Ligesom ved forsikrede lediges ansættelse hos private arbejdsgivere er der efter gældende regler tre forskellige løntilskudssatser, der kan anvendes, når kommunerne ved ansættelse af start- eller kontanthjælpsmodtagere giver løntilskud til private eller offentlige arbejdsgivere. Disse tre satser, som pr. 1. januar 2006 er på 59,71 kr., 37,47 kr. og 21,41 kr. foreslås ændret således, at kun den højeste sats på 59,71 kr. kan anvendes. Formålet er en forenkling og skal ses i sammenhæng med forslaget om kun én sats for forsikrede, der ansættes hos private med løntilskud. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.1 og bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 4

Forslaget hænger sammen med, at løntilskud til offentlige arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige med løntilskud foreslås forhøjet til 115,43 kr. pr. time, se bemærkningerne til lovforslagets nr. 2. Den foreslåede ændring i nr. 4 indebærer, at også for personer, der er omfattet af lovens § 2, nr. 4 og nr. 8, forhøjes løntilskuddet til private og offentlige arbejdsgiver til at kunne udgøre højst 115,43 kr. pr. time. Dermed opretholdes, at der kun er fem forskellige løntilskudssatser.

Til nr. 5

Der er alene tale om, at den gældende løntilskudssats, som den er reguleret pr. 1. januar 2006 med sats-

reguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, indskrives i loven.

Til nr. 6

Der er alene tale om, at den gældende løntilskudsats, som den er reguleret pr. 1. januar 2006 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, indskrives i loven.

Til nr. 7

I forbindelse med implementeringen af aftalen om »Flere i arbejde« blev den dagældende § 63 i lov om aktiv socialpolitik ændret. Det fremgik af bemærkningerne til lovforslagets § 76, at denne bestemmelse bl.a. skulle erstatte, den hidtil gældende bestemmelse i § 63 i lov om aktiv socialpolitik. (Folketingstidende tillæg A 5924 fremsat i folketingsåret 2002-2003 (L 193) 2. samling). Der var ikke tilsigtet ændringer i den hidtidige retstilstand, jf. den dagældende § 63, i lov om en aktiv socialpolitik.

Det har imidlertid vist sig, at ændringen havde den u hensigtsmæssige følge, at personer under revalidering og forrevalidering, blev afskåret fra at få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Forslaget genopretter retstilstanden fra før aftalen om »Flere i arbejde«. Forslaget vil bl.a. sikre, at revaliderende kan få dækket udgifter til dobbelthusførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. F.eks. vil personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, få mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Til nr. 8

I forbindelse med implementeringen af aftalen om »Flere i arbejde« blev den dagældende § 78 i lov om aktiv socialpolitik stort set videreført uændret i § 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Folketingstidende tillæg A 5924 fremsat i folketingsåret 2002-2003 (L 193) 2. samling). Der var ikke tilsigtet ændringer i den hidtidige retstilstand.

Det har været fast praksis, siden lov om aktiv social politik trådte i kraft i 1998, at bestemmelsen også omfatter tilskud til hjælpemidler til selvstændige, hvilket da også fremgik af Socialministeriets daværende vejledning af 5. marts 1998 til lov om en aktiv socialpolitik.

Det har imidlertid vist sig, at benyttelsen af ordet »ansættelse« i den gældende § 100 ikke er hensigts-

mæssig, når bestemmelsen også omfatter hjælp til selvstændige.

Forslaget præciserer, at der også kan ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger med henblik på, at selvstændige kan drive egen virksomhed.

Der kan efter denne bestemmelse ikke ydes tilskud til egentlig etablering af en selvstændig virksomhed. Kommunen kan give en revalidend støtte til at etablere selvstændig virksomhed efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Til nr. 9

Efter de gældende regler er rådighedsbeløbet fastsat til 18.500 kr. pr. helårsperson i 2007 ganget med antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12, samt personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, og som under forrevalidering modtager kontanthjælp eller starthjælp, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.

Som følge af forslaget om, at kommunerne fremover skal betale for uddannelse til revaliderende – med statsrefusion på 50 pct. inden for et rådighedsbeløb – ligesom de betaler for driftsudgifter i forbindelse med tilbud til andre målgrupper efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering, foreslås rådighedsbeløbet i den gældende § 118, stk. 1 ændret til 18.670 kr. pr. helårsperson. Samtidig foreslås det, at den persongruppe, der indgår i beregningen af kommunens samlede loft for refusion af udgifterne, udvides til også at gælde for personer omfattet af § 2, nr. 4.

Rådighedsbeløbet bliver efter omlægningen beregnet på baggrund af det antal personer i kommunen, der modtager kontanthjælp eller starthjælp, er i løntilskud, er under forrevalidering på kontanthjælp eller starthjælp samt personer, der er under revalidering med revalideringsydelse eller løntilskud. Der er dermed taget højde for, at målgruppen for de udgifter, der er omfattet af rådighedsbeløbet, er udvidet.

Der bliver fortsat ét rådighedsbeløb, der er gældende for beskæftigelsesindsatsen, også efter omlægningen af udgifterne til kommunernes køb af uddannelse i revalideringsindsatsen.

Til nr. 10

Efter den gældende § 119, stk. 2, skal staten refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering i forbindelse med forrevalidering eller revalidering af personer, som er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

Efter den gældende § 119, stk. 1, refunderer staten 50 pct., inden for det rådighedsbeløb som er nævnt i

§ 118, stk. 1, af kommunens driftsudgifter til vejledning og opkvalificering i forbindelse med forrevalidering eller revalidering af disse personer.

Det kan i praksis i nogle tilfælde være vanskeligt at skelne mellem, hvornår der er tale om en deltagerbetaling, der skal finansieres på den ene måde, og hvornår der er tale om driftsudgifter, hvori der kan indgå deltagerbetaling, som skal finansieres på den anden måde.

Det foreslås derfor, at kommunens driftsudgifter også kommer til at omfatte udgifter til deltagerbetaling efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering. Dermed refunderer staten disse udgifter på linie med andre driftsudgifter med 50 pct. inden for det rådighedsbeløb, som er nævnt i § 118, stk. 1.

Til nr. 11

Den foreslåede bestemmelse er en følge af, at deltagerbetaling foreslås at indgå som en del af kommunens driftsudgifter. Der henvises til bemærkningerne til nr. 10.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bestemmelserne om mellemkommunal refusion i dag er placeret i § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget udvider persongruppen, der er omfattet af lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m., for så vidt angår uddannelser under Undervisningsministeriet.

Forslaget indebærer, at kommunerne som noget nyt også skal betale for uddannelse til revaliderende, der under revalideringen modtager revalideringsydelse eller starthjælp, og forrevaliderende, der modtager sygedagpenge, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, på samme måde som kommunerne i dag betaler for uddannelse til aktiverede og personer, som under forrevalidering modtager konthjælp eller starthjælp.

Uddannelsesinstitutionerne skal beregne og opkræve betalingen hos staten i jobcentrene eller kommunerne på samme måde for alle persongrupper, der er omfattet af lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. Betalingen opgøres ifølge den gældende lov på grundlag af antal årselever og studenterårsværk under uddannelse efter lov om betaling for

uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. efter de takster, der er fastsat i finansloven for de pågældende uddannelser i de pågældende år for de pågældende institutioner.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. ikke længere kun omfatter personer, der er i aktivering.

Den blanket, der ved tilmelding til og ophør af uddannelsesforløbet skal udfyldes, vil blive ændret således, at det fra 1. januar 2007 skal fremgå, hvorvidt den uddannelsessøgende er i aktivering eller under revalidering, herunder efter hvilke bestemmelser. Der vil desuden i medfør af § 5, stk. 2, i lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. blive fastsat regler, hvorefter uddannelsesinstitutionerne ved indberetning til Undervisningsministeriet af årselever og studenterårsværk skal oplyse, hvorvidt der er tale om personer i aktivering eller under revalidering således, at udviklingen på området kan følges.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er af teknisk karakter.

Parallelt med ændringen i nr. 1 ændres bestemmelsen, der giver en anden minister end undervisningsministeren en hjemmel til at lade lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. gælde for uddannelser, der er berettigede til at modtage tilskud eller bevilling fra vedkommende ministerium.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor en minister har ladet lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. gælde for uddannelser under vedkommende ministerium, udvides persongruppen med personer, der under revalidering modtager revalideringsydelse eller starthjælp og forrevaliderende, der modtager ledighedsydelse, særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller sygedagpenge.

Administrationen af ordningen varetages som hidtil af det enkelte ministerium.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2007. Dog foreslås det, at ændringerne i § 1, nr. 1-8 og 12, træder i kraft den 1. juli 2006.

Til stk. 2

Det foreslås, at ændringerne i § 1, nr. 7 og 8, vedrørende støtte til særlige udgifter ved revalidering og hjælpemidler til selvstændige har virkning allerede fra den 1. juli 2003, hvor lov om en aktiv beskæftigelsesindsats trådte i kraft.

Det har den begunstigende virkning for borgerne, at kommunerne og Arbejdsformidlingen skal genoptage sager fra den mellemliggende periode, hvis personen selv anmoder herom, eller hvis kommunerne og Ar-

bejdsformidlingen konkret har kendskab til sager, hvor en revalidend kunne have fået støtte til særlige udgifter, der følger af revalideringen, eller hvor en selvstændig kunne have fået tilskud til hjælpemidler. Udfaldet af behandlingen af sagerne kan blive, at borgeren med tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 2003 kan få bevilget disse ydelser.

Kommunerne og Arbejdsformidlingen har ikke en generel pligt til at genoptage sagerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslag

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og lov nr. 1386 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

§ 63, stk. 2. Løntilskuddet pr. time efter stk. 1 kan udgøre (pr. 1. januar 2003):

- 1) 20 kr.,
- 2) 35 kr.,
- 3) 55,77 kr.,
- 4) 81 kr. eller
- 5) 100 kr.

§ 64, stk. 2. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, kan løntilskuddet højst udgøre 55,77 kr. pr. time til private arbejdsgivere, Tilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 100 kr. pr. time.

§ 64, stk. 3. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, kan løntilskuddet højst udgøre 55,77 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere.

§ 64, stk. 4 Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, kan løntilskuddet højst udgøre 100 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere. Ved fastsættelse af, hvilken løntilskudssats efter § 63 der skal udbetales for personer, der ansættes i elev- og lærlingeforbud, skal der tages udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.

1. § 63, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Løntilskuddet pr. time efter stk. 1 kan udgøre (pr. 1. januar 2006):

- 1) 21,41 kr.
- 2) 37,47 kr.
- 3) 59,71 kr.
- 4) 86,72 kr. eller
- 5) 115,43 kr.«

2. § 64, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, udgør løntilskuddet 59,71 kr. pr. time til private arbejdsgivere. Tilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 115,43kr. pr. time.«

3. § 64, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, udgør løntilskuddet 59,71 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere.«

4. I § 64, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, ændres »100 kr.« til: »115,43 kr.«

Bilag til f. t. l. vedr. en aktiv beskæftigelsesindsats m.m.

Gældende formulering

§ 64, stk. 6. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 8, kan løntilskuddet højst udgøre 100 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere.

§ 64, stk. 5. Ved ansættelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, udgør løntilskuddet 20 kr. pr. time til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 35 kr. pr. time, herunder i tilfælde, hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer, der før den 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser efter lov om social bistand, i stedet ønsker at modtage tilskud efter dette kapitel.

§ 76. I forbindelse med deltagelse i tilbud efter kapitel 10-12 kan der ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet.

Stk. 2. Tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger. Hjælpemidler kan i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Stk. 3. Til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, kan tilskud til hjælpemidler tillige gives som tilskud til personlig assistance.

§ 100. Med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud, kan der ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 2. Det er en betingelse for at give tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, at tilskuddet er af afgørende betydning for, at personen kan fastholde eller opnå ansættelse, eller at redskabet eller indretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevnen.

Lovforslag

5. I § 64, stk. 5, 1. pkt., ændres »20 kr.« til: »21,41 kr.«

6. I § 64, stk. 5, 2. pkt., ændres »35 kr.« til: »37,47 kr.«

7. I § 76 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5, kan der gives støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktions-evne.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

8. § 100, stk. 1 og 2, affattes således:

»Med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan der ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 2. Det er en betingelse for at give tilskud, at

- 1) tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed, eller
- 2) redskabet eller indretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevnen.«

Gældende formulering

§ 118, stk. 1, 3. pkt. Rådighedsbeløbet opgøres til 13.367 kr. pr. år gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12, samt personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, og som under forrevalidering modtager kontanthjælp eller starthjælp, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.

§ 119, stk. 1. Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, som er nævnt i § 118, stk. 1, 50 pct. af en kommunes driftsudgifter efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

§ 119, stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter kapitel 10, for så vidt angår deltagerbetaling, og 14 og §§ 82, 99 og 101 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.

Lovforslag

9. § 118, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Rådighedsbeløbet opgøres til 18.670 kr. pr. år gange antallet af personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.«

10. I § 119, stk. 1, indsættes efter »driftsudgifter«: », herunder deltagerbetaling,«.

11. § 119, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter efter kapitel 14 og §§ 82, 99 og 101 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 5.«

12. I § 126 ændres »§ 9 a« til: »§ 9 c«.

§ 2

I lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 28. august 2003, som ændret ved § 17 i lov nr. 523 af 24. juni 2005 og § 10 i lov nr. 593 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 1, stk. 2. Loven gælder for uddannelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og personer, der er under forrevalidering efter § 46, stk. 1, 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, og som modtager kontanthjælp eller starthjælp efter lov om aktiv socialhjælp. Loven gælder dog ikke for specialundervisning for voksne i henhold til lov om specialundervisning for voksne.

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Loven gælder for uddannelse af personer, der i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er omfattet af:

- 1) § 2, nr. 1-3.
- 2) § 2, nr. 4, og som under revalidering modtager revalideringsydelse eller starthjælp, eller som under forrevalidering modtager kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse eller særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 3) § 2, nr. 5.

Loven gælder dog ikke for specialundervisning for voksne i henhold til lov om specialundervisning for voksne.«

Gældende formulering

§ 4. Ved tilmelding og ophør af uddannelsesforløbet skal arbejdsformidlingen eller opholdskommunen udfylde en blanket for uddannelsessøgende efter denne lov og aflevere den til uddannelsesinstitutionen. Arbejdsformidlingen og kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at tilmelding som uddannelsessøgende efter denne lov finder sted. Undervisningsministeren fastsætter efter aftale med beskæftigelsesministeren nærmere regler om indholdet af blanketten, herunder at den aktiveredes personnummer skal oplyses.

§ 7 b. Vedkommende minister kan bestemme, at loven også gælder for uddannelse som led i visse tilbud til personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og uddannelse til personer, der er under forrevalidering efter § 46, stk. 1, 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, og som modtager kontanthjælp eller starthjælp efter lov om aktiv socialhjælp på uddannelsesinstitutioner m.fl., der er berettigede til at modtage tilskud eller bevilling fra vedkommende ministerium til den pågældende uddannelse.

Lovforslag

2. I § 4, 3. pkt., ændres »aktiveredes« til: »uddannelsessøgendes«.

3. § 7 b, stk. 1, affattes således:

»Vedkommende minister kan bestemme, at loven også gælder for uddannelse som led i visse tilbud til de personer, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1-3, på uddannelsesinstitutioner m.fl., der er berettigede til at modtage tilskud eller bevilling fra vedkommende ministerium til den pågældende uddannelse.«

Til lovforslag nr. L 203. Skriftlig fremsættelse (29. marts 2006)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Omlægning af finansieringen af udgifter til uddannelse ved revalidering, støtte til revalidender til dækning af særlige udgifter, tilskud til hjælpemidler til selvstændige, forenkling af løntilskudssatser, m.v.)

(Lovforslag nr. L 203).

Lovforslaget udmønter den del af aftalen om "Flere i arbejde" fra efteråret 2002 - indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti - som omhandler gennemførelse af en finansieringsomlægning af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering.

Formålet med forslaget er at sikre en forenkling og parallelitet, idet kommunerne fremover selv skal betale – med statslig refusion – for uddannelse i forbindelse med revalidering på samme måde, som de i dag betaler for de øvrige driftsudgifter til den aktive beskæftigelsesindsats.

Derudover indeholder lovforslaget en række elementer, som forenkler eller retter op på uhenigtsmæssigheder, som har vist sig i forbindelse med Arbejdsformidlingens og kommunernes administration af beskæftigelsesindsatsen.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

1. Kommunerne skal betale for udgifterne til uddannelse i forbindelse med revalidering med statslig refusion på 50 procent inden for et rådighedsbeløb.

2. Kommunens driftsudgifter skal også omfatte udgifter til deltagerbetaling ved revalidering. Staten skal dermed refundere disse udgifter på linie med andre driftsudgifter med 50 pct. inden for et rådighedsbeløb.
3. Kommunerne får hjemmel til - ligesom før 1. juli 2003 – at yde støtte til revalidender og forrevalidender til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.
4. Forslaget indeholder en præcisering af, at bestemmelsen om tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger også gælder for selvstændige.
5. Forslaget indeholder en række forenklinger af løntilskudssatserne.

Forslaget skønnes samlet set at være udgiftsneutralt for det offentlige under ét.

Det vurderes, at den del af lovforslaget, som vedrører forenkling af løntilskudssatser, vil indebære en forenkling for private arbejdsgivere. Derudover vurderes lovforslaget ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige eller for erhvervslivet.

Det foreslås, at ændringerne vedrørende finansieringsomlægning af kommunens udgifter til uddannelse ved revalidering træder i kraft den 1. januar 2007. Det foreslås, at de øvrige ændringer træder i kraft den 1. juli 2006.

Det foreslås, at forslagene om støtte til særlige udgifter, der følger af revalideringen, og tilskud til hjælpemidler til selvstændige, skal have virkning allerede fra den 1. juli 2003. Det giver en begunstigende virkning for borgerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvilige behandling.